

den hidtil gældende næringslovs §§ 81-84, som man havde fundet det hensigtsmæssigt at udskille som en særlig lov.

Om de væsentligste af de ændringer, som lovforslagets gennemførelse ville betyde i forhold til den bestående retstilstand, anføres følgende:

Efter forslaget meddeler handelsministeren på begæring *beskikkelse* som skibsmægler og som varemægler. Der kræves ikke, som det er tilfældet nu, indstilling herom fra den stedlige handelsstandsforenings bestyrelse.

Endvidere er det foreslået, at beskikkelse ud over de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder skal kunne nægtes, såfremt den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at han ikke vil drive mæglervirksomhed på forsvarlig måde.

Efter forslaget vil handelsministeren med bistand af mæglerkommissionen kunne bestemme, om *mæglereksamen* som hidtil skal aflægges for kommissionen, eller om denne eksamen skal aflægges på anden måde, f. eks. på en højere læreanstalt i forbindelse med gennemgået dagskoleundervisning.

En i lovforslaget optaget hjemmel for handelsministeren til at meddele beskikkelse til personer, der i udlandet har aflagt en prøve, der kan ligestilles med den danske mæglereksamen, er nødvendiggjort af Danmarks tilslutning til EFTA-konventionen.

Efter forslaget må kun personer, der har beskikkelse som skibsmægler eller som varemægler, benytte betegnelsen „mægler“. Derimod er det ikke fundet nødvendigt at knytte ordet „statsautoriseret“ til betegnelserne „skibsmægler“ og „varemægler“.

I overensstemmelse med en af et flertal inden for næringslovskommissionen afgiven indstilling er den hidtidige begrænsede eneret for skibsmæglere til at klarere skibe ikke foreslået opretholdt.

Den hidtidige bestemmelse om, at der til de af statsautoriserede mæglere afgivne erklæringer til brug i retslige forhold er knyttet offentlig troværdighed, er udgået, idet denne bestem-